

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo III / 2013

MÁJ - JÚN

SO SVOJÍM BOHOM PRESKOČÍM AJ MÚR

Žalm 18:20b

Mladým ľuďom zvykneme pripomenúť, že život nie je prechádzka ružovým sadom, ale je to cesta často prerastená trnám. Kto z nás to nezažil a neprekonával prekážky na svojej životnej ceste? Staroveký grécky filozof Herakleitos z Efezu hovoril, že život je boj. Boli to ťažké časy v dejinách, keď bolo treba každodenne zápasiť o holú existenciu, o prežitie. V súčasnosti sa štát cez náš sociálny systém postará o tie najnutnejšie potreby človeka, ale pred problémami nás nedokáže ochrániť.

Vo svojom živote sa môžeme stretnúť s prekážkami, ktoré môžeme prekonať tým, že ich prekročíme, zvládneme s ľahkosťou. Ale sú aj prekážky, ktoré sa nedajú prekročiť, lebo sú vysoké. Vysoká prekážka na ceste môže človeka aj odradiť od toho, aby pokračoval ďalej v ceste. A tak potom mení smer, aby sa prekážke vyhol. Ale čo robiť, keď je prekážka vysoká a nedá sa jej vyhnúť a my nechceme zmeniť smer našej cesty? To sú tie situácie v našom živote, ktoré nás oberajú o pohodu a v noci o spánok, ktoré nás paralyzujú a my prežívame svoju nemohúcnosť. Žalmista to dobre pozná a napriek tomu vyznáva: „So svojím Bohom preskočím aj múr.“ Je to vyznanie živej viery, ktorá počíta s Pánom Bohom vo všedných dňoch a v každej situácii. Viera v Boha je sila, ktorá človeka nesie a pri veľkých prekážkach mu „dáva krídla“. Prorok Izaiáš to vyjadril krásnym básnickým jazykom: „Ale tí, ktorí očakávajú na Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia, a neumdlievajú, chodia a neustávajú“ (Iz 40:31). Je to krásne zaslúbenie pre každého, kto sa s dôverou obracia na Boha. Želám vám, milí priatelia, v týchto náročných časoch, aby ste v Božej sile vierou prekonávali všetky prekážky, ktoré sa Vám postavia do cesty a kráčali v ústrety svojmu Pánovi.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

MISIJNÁ KONFERENCIA MISIE NA NÍLE

Zuzana Hybenová

Každoročne v marci sa v Liptovskom Mikuláši koná výročná misijná konferencia Misie na Níle (MN). Aj v tomto roku sa konala 9. marca, za účasti hostí zo švajčiarskej centrály a tiež študentov Biblickej školy v Haslibergu. Za náš cirkevný zbor sa tejto konferencie zúčastnilo šesť sestier. Program začínal krátkou pobožnosťou na tému: „Si pripravený?!“ Hľadali sme odpoveď na otázku či sme pripravení stretnúť sa s Ježišom keď príde, alebo keď nás povolá? Ako príklad poslúžilo podobenstvo o desiatich pannách. Len päť z nich bolo pripravených privítať ženícha. Máme sa snažiť, aby aj pri nás Pán Ježiš mohol povedať: „poznám tvoje skutky. Ajhľa otvoril som ti dvere, ktoré nikto nemôže zatvoriť, lebo hoci máš malú moc, predsa zachoval si moje slovo a nezaprel si moje meno“ (Zj 3:8).

Potom hostia z centrály MN informovali o realizácii jednotlivých projektov v afrických krajinách. Sestra farrarka Eva Kolesárová, riaditeľka slovenskej pobočky MN, informovala o práci tejto pobočky v roku 2012 a o ďalších plánoch. Do programu prispeli aj študenti Biblickej školy piesňami a biblickými scénkami.

Hlavným cieľom bolo stretnúť sa a povzbudiť v službe a pomoci našim bratom a sestram v ďalekej Afrike cez prácu MN.

Pre sestry z nášho CZ bolo veľmi milé osobné stretnutie so sestrou Emmy Roth, od ktorej už viac rokov dostávame veľmi pekné listy s poďakovaním za nami zhotovené výrobky, niekedy aj s konkretizáciou krajiny, do ktorej boli zaslané. Bolo to milé a nečakané stretnutie prvý raz „naživo“. Nech Pán žehná prácu i pracovníkov Misie na Níle.

HRIECH A KREŠŤAN

Zuzana Valeková

Hriech a kresťan – to bola téma, ktorá, v zmysle biblického textu R 3:21-24, dominovala v poradí už 24. konferencii Modlitebného spoločenstva (MoS) ECAV. Úlohu hostiteľa prijal a skvelo v nej obstál CZ Košice v dňoch 15. až 17. apríla 2013.

Prvý deň (vlastne večer) bol rokovací, tzn., že bol venovaný hodnoteniu ročnej činnosti MoS ECAV a plánu na rok 2013. Avšak na začiatok konferencie nemohla chýbať úvodná pobožnosť, ktorú mal predsedajúci farrár CZ Košice brat Samuel Linkesch. V homílii (J 14:1-6) hovoril o štyroch

pravdách, ktoré povedal Pán Ježiš, a ktoré platia ako recept pre celé ľudstvo i kresťanský svet, zmietajúce sa v úzkostiach: 1. „idem vám pripraviť miesto“; 2. „zasa prídem“; 3. „zoberiem vás k sebe“; 4. „ja som cesta, pravda a život“. Počas tohto piatkového večera sa konali i voľby nového vedenia MoS na ďalšie dvojročné volebné obdobie. Vedúci MoS brat farár Ľuboslav Beňo požiadal o uvoľnenie z funkcie pre veľkú zaneprázdnenosť (náročné misijné projekty s rómskymi občanmi v CZ Rankovce), a tak bol zvolený nový vedúci MoS, brat farár Stanislav Kocka z CZ Košice. V príhovore po zvolení predstavil svoj rámcový program: pýtať sa na vôľu nášho Boha, intenzívne sa modliť, prepájať generácie modlitebníkov, získavať aj mužov-modlitebníkov, pôsobiť na kolegov farárov, aby podporovali fungujúce MoS vo svojich CZ a iniciovali vznik MoS v tých CZ, kde doteraz nie sú.

Hodnotná prednáška na tému „Hriech a kresťan“ odznela v sobotu od riaditeľa EVS Slavomíra Slávika. Okrem iného povedal, že my, ktorí veríme v Pána Ježiša Krista, teda ktorí sme v Ňom posvätení, máme žiť radostný život nového stvorenia v Ježišovi Kristovi (radosť vyspievaná napr. v piesni ES č. 491 „Na Krista svoje hriechy som zložil už cele“). Pravda o hriechu je, že hriech nás stiahne oveľa ďalej než si myslíme, lebo po spáchanom hriechu nasleduje vír ďalších udalostí, ktoré sme ani neplánovali a ani nedomysleli. Pán Ježiš Kristus po-

vedal, že kto verí v Neho, bude žiť aj keď umrel. Teda Kristus určil, a nie hriech, kam pôjdeme po smrti – preto, ak hriech neurčuje kam pôjdeme po smrti, tak nech neurčuje ani náš/môj život. Boh porazil hriech v Kristovi, držíme sa teda nášho Boha a Jeho syna Pána Ježiša Krista, lebo kto nemá Krista, nemá ani Otca(!!!).

Ďalší program zahŕňal prednášku brata Mariána Damankoša „Pietizmus na Slovensku“, odpoľudňajšie semináre, modlitebné skupiny a stretnutie vedenia MoS ECAV s koordinátormi MoS z cirkevných zborov. Večerná pobožnosť košickej sestry farárky Anny Linkeschovej odznela na úvod predstavenia širokého spektra aktivít vykonávaných diakoniou CZ Košice, ktorá je mimoriadne rozvinutá so zapojením mnohých členov tohto mestského zboru.

Zakončenie konferencie bolo „tradičné“, tzn. nedeľné bohoslužby s prislúžením sviatosti Večere Pánovej.

Členovia MoS ECAV sa na konferencii tešia, lebo pookrejú v spoločenstve sestier a bratov „rovnakej krvnej skupiny“, obohatia svoje vedomosti z Písma svätého a získajú povzbudenie i námety pre ďalší modlitebný život. S istotou možno povedať, že očakávania účastníkov splnila aj táto 24. konferencia, na ktorej sa zúčastnilo osem členiek MoS nášho cirkevného zboru. Nech teda náš Pán požehná nový duchovný rast nielen všetkých prítomných, ale aj spoločenstva modlitebníkov a cez nich i celej našej ECAV.

*Milan Rúfus,
Tranovský kalendár na rok 2000*

V kamennom sedliackom dome mojej starej mamy, v jeho prednej izbe na čelnej stene povedľa obidvoch okien, viseli dva obrazy. Na jednom z nich modlil sa Ježiš v Getsemane. No druhý, priznám sa, priťahoval moju detskú fantáziu akosi viac.

Na vysokej strmej hore rozkladal sa hrad, a pri úpäť hory stáli akísi vážni muži. Neskôr sa mi dostalo vysvetlenie, že sú to mužovia reformácie. Tajomstvo obrazu však vrcholilo týmto: stačilo, aby stará mama na jeho ráme čímisi pohla – a nemý obraz ožil, ozval sa a začal hrať hymnu „Hrad prepevný“.

V detských očiach to malo podobu zázraku – veď sa to dialo v čase, keď dedinské dieťa ani netušilo o existencii gramofónu a keď v celej dedine bol iba jeden rozhlasový prijímač – v kaštieli. Pod týmto obrazom strávil som niekoľko nezabudnuteľných chvíľ detstva. A roky išli, a boli to roky dobré, pretože ľudia i veci boli spoločlivo na svojich miestach a už svojím trvaním nás ubezpečovali, že je všetko v poriadku.

Prvým narušením detskej idyly mojich dvoch obrazov bola druhá svetová vojna. Tá jej záverečná fáza, v ktorej takmer tri mesiace márne dobýjali Liptovský Sv. Mikuláš. Obyvateľov mojej rodnej obce evakovali hlboko

do tyla a po prázdnej dedine usilovne lozili frontoví vojačikovia, hľadajúc, čo by si vzali na pamiatku. Jednému z týchto vojačikov padol do očí náš „Hrad prepevný“. Vzhľadom na vtedajšiu všeobecne panujúcu normu, správval sa vojačik voči obrazu celkom korektné. Ako v detstve mňa, aj jeho teraz vábil hlavne hrací strojček. Pozorne ho z obrazu vymontoval a obraz opäť zavesil na pôvodné miesto. A tak v nasledujúcich rokoch obraz naďalej visel na svojom mieste, ibaže bol už nemý.

Niekoľko rokov po vojne navždy onemela stará mama, kamenný sedliacky dom zbúrali a na jeho mieste postavili nový. Obidva obrazy si ako pamiatku na rodičovský dom ponechala moja mama. A tak, keď mi neskôr v Jánskej doline postavil otec dreveničku, zavesil som si v nej tie dva obrazy povedľa jej dvoch čelných okien asi tak, ako sa inštaluje spomienka. Takto tam viseli vyše dvadsať rokov a opäť ma obdarúvali spomienkovým pocitom dávneho ubezpečenia. Lenže nič netrvá večne. Uprostred jednej jari navštívili moju drevenicu zastudené deti tohto času: dlhoprstí podnikatelia. Celkom vecne usúdili, že by za tie dva obrazy mohli v bazáre niečo utŕžiť a prisvojili si ich. Takto neveselo a neslávne, zato však dobovo výsostne symptomaticky skončil sa jeden z mojich detských snov, príbeh dvoch symbolov detstva.

Tento privátny príbeh udivuje ma hĺbkou podobenstva, nesmiernym významovým presahom a priamo artikulovateľným odkazom: Strážte si svoj hrad, chráňte si obraz svojho Boha pred nečistými prstami času. Ak kedysi stačilo zdediť ten obraz, zavesiť si ho na čelnú stenu a občas z neho zotrieť prach, v tomto čase si ten obraz ešte navyše musíte nepretržite strážiť. I sami pred sebou, pretože čas je vo vás, čas, to ste vy. Čas, v ktorom neexistencia Boha zdá sa čoraz väčšej časti ľudstva pravdepodobnejšia než jeho existencia. I keby tá pravdepodobnosť mala byť pravdepodobnosťou ďalšej fatamorgány na

púšti ľudského nepoznania tajomstva – je tu a nalieha: Strážiť si hrad dnes teda nie je ľahké. Ale veď, koniec koncov, ani byť nie je ľahké. Len tí, ktorí chcú veciam vládnuť, musia si veci zľahčovať.

Neviem, či si na prázdne miesto po dvoch ukradnutých obrazoch ešte niečo zavesím. Viem však, že prázdno po nich bude mi nepretržite pripomínať iné desivé, hlučné, hysterické prázdno: duchovné prázdno tejto civilizácie. Veď: Prázdno je, Bože, chýbaš nám. Prázdny je priestor. Tu i Tam. Jeho hrôza i veleba. Prázdno je, Bože, bez Teba.

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

• Pôstny modlitebný týždeň.

Členky modlitebného spoločenstva sa v týždni od 11. do 15. marca stretávali na pôstnom modlitebnom týždni. Kristus – Baránok Boží učí nás vytrvalosti a vernosti, to bola téma modlitebného týždňa, ktorú rozpracovali a viedli naši obidvaja bratia farári L. Bednár a M. Findra. Boli to požehnané chvíle, za ktoré sme boli všetci vďační.

• Muzikál Quo vadis.

Záujemcovia z nášho CZ sa 22. marca v Prešove zúčastnili na predstavení muzikálu Quo vadis. Naštudovali ho herci Divadla Jonáša Záborského podľa románu Henryka Sienkiewicza o prvých kresťanoch a ich utrpení po vyhorení mesta Rím za vlády cisára Nera.

• Biblické vzdelávanie.

Prvý štvrtok po Veľkej noci sa opäť začalo biblické vzdelávanie v rámci biblických hodín. V štúdiu sme pokračovali krásnou 13. kapitolou 1. listu apoštola Pavla Korinským pod názvom hymna lásky. Kapitola končí: „Teraz však zostáva viera, nádej, láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska“. A najmä pravej láske sa nám treba všetkým učiť, lebo láska nikdy neprestane. Využívajme, sestry a bratia, každú príležitosť na poznávanie Božieho slova, a teda aj štvrtkové biblické hodiny, na ktoré srdečne pozývame.

• Nedľa Dobrého pastiera.

Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier život kladie za ovce (J 10:11). Na úvod kázne Slova Božieho v Druhú nedeľu po Veľkej noci nám znelo toto slovo. Brat farár Bednár v úvode vykreslil náročnú a zodpovednú úlohu pastiera oviec v Palestíne, kde je väčšinou piesok a nedostatok vody. Hospodin sa prihovárал svojmu ľudu cez obraz pastiera, ktorému rozumeli, pretože väčšinou boli pastieri a vedeli aj akú zodpovednosť má pastier. Pán Ježiš hovoril: Ja som dobrý pastier. Mať takého pastiera, ktorý aj život položil za nás, je veľký dar. Pastier kráča pred ovečkami a vedie ich. Aj my potrebujeme niekoho kto nás vedie. Mať dobrého pastiera je úžasná Božia milosť. Preto kráčajme za Ním!

PREČO ŠTUDOVAŤ A ČÍTAŤ BIBLIU – PÍSMO SVÄTÉ

---

*Michal Findra,
farár pre deti a mládež*

1. Biblia je nevyhnutná pre duchovný rast a následne zrelosť človeka

Ako práve narodené nemluvniatka túžite po duchovnom čistom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie 1Pt 2:2

Predstavme si novorodeniatko, ako potrebuje všetku starostlivosť, aby prežilo. Ak by však stále ostalo novorodeniatko, tak by sme to považovali za nejakú chorobu. Účelom človeka je rásť a raz dospieť.

Aj my ako kresťania potrebujeme rásť do podoby Pána Ježiša, a to tým duchovným mliekom – Božím Slovom. Účelom rastu nie je len vedieť, ale rásť. Nie uspokojiť zvedavosť, ale meniť sa do Kristovej podoby. Nie uvedomejší hriešnici, ale viac podobní Kristu.

Na prečítanie: 1Pt 2:1-5; Židom 5:11-6:3

2. Biblia mení človeka

Každé písmo, vdýchnuté od Boha, (je) aj užitočné učiť, karhať, napravovať a vychovávať v spravodlivosti, aby bol človek Boží dokonalý a spôsobilý na všetko dobré. 2Tim 3:16-17

Písmo sväté na veriaceho človeka pôsobí a cieľom je urobiť nás dokonalých a spôsobilých na všetko dobré. Okrem toho má vlastnosť neustále nás formovať v rôznych oblastiach života veľmi dynamickým procesom:

a) učí – učenie možno ešte neberieme až tak vážne, hlavne ak sme nemali radi školu

b) karhá – napomínanie je dôležité, aby sme sa v živote zastavili, či ideme správne

c) napravuje – ak je niečo v svetle Písma zlé, tak nás vedie k náprave
d) vychováva – Biblia dokázala v moci Ducha Svätého vybudovať v nás niečo nové, čo si praje Pán Ježiš.

Ak to zvládnete, naučte sa naspamäť 2Tim 3:16-17 a rozmýšľajte nad tou dynamikou, ako vás Božie slovo učí, karhá, napravuje a napokon vychováva k spravodlivosti.

Týmto článkom sa začína séria článkov o čítaní a štúdiu Biblie. Pokračovanie nabadúce.

PREKLAD NOVEJ ZMLUVY DO JAZYKA NAWURI DOKONČENÝ!

Rastislav Dindoš

Už je to viac ako tri roky, čo sme v zborovom liste informovali o projekte prekladu Novej Zmluvy do jazyka Nawuri v africkej Ghane. V týchto dňoch nám prišla informácia od Zuzky Kovalčíkovej, ktorá v minulosti mala možnosť stráviť nejaký čas v Ghane pri pomoci na tomto projekte. Zuzka nás informovala, že práce na preklade Novej Zmluvy boli minulý rok ukončené, preklad bol skontrolovaný a vytlačený. V novembri minulého roka sa v dedinke Kpandai uskutočnilo slávnostné vysvätenie Novej Zmluvy v jazyku Nawuri a jej uvedenie do života.

Keď som na internete hľadal bližšie informácie o tomto projekte, zistil som, že práce na preklade do jazyka Nawuri začali v roku 1985, čiže celý projekt od naštartovania až po úspešné zakončenie trval viac ako 27 rokov. Viac ako štvrt storočie! Odvaha a húževnatosť prekladateľov je obdivuhodná. Konečne bude môcť tamoj-

šie obyvateľstvo čítať Novú Zmluvu vo svojom rodnom jazyku.

Pretože sa aj náš zbor – prostredníctvom ofery, ale aj príspevkami jednotlivcov – podieľal financiami na podpore tohto projektu, chceme sa týmto v mene Zuzky a celého prekladateľského tímu poďakovať za vaše milodary, lebo aj vďaka nim sa podarilo projekt dotiahnuť do úspešného konca. Na internetovej stránke nášho zboru www.ecavpp.sk sme uverejnili link na fotky a bližšie informácie z novembrovej oslavy.

Povieme si „fajn, preklad ukončený, úloha splnená, tak teda majú konečne časť Biblie vo svojom rodnom jazyku“. Pre niektorých je to možno iba krátka informácia, nad ktorou kývnu plecami, iní možno vyšlú tichú ďakovnú modlitbu k nášmu Bohu. Skúsme si však uvedomiť dosah Biblie v rodnom jazyku na budúce generácie v tomto národe. Môže byť nedorozumený.

V tejto súvislosti mi prišli na um naši vierozvestovia Konštantín a Metod. Dnes ich už berieme ako samo-

zrejmosť, ako neoddeliteľnú súčasť kultúrneho ale hlavne náboženského vývoja našej krajiny. Akým smerom by sa asi uberalo Slovensko nebyť ich príchodu a misijnej činnosti? V roku 2013 si pripomíname 1150. výročie príchodu sv. Konštantína a Metoda. Ako sa nám prihovára ich odkaz? Budeme zase iba sláviť slávnú minulosť a robiť spomienkové akcie? Čo by na to pove-

dali naši vierozvestovia? Uspokojíme sa s našim jednorazovým finančným príspevkom? Alebo budeme nasledovať ich šľapaje a hľadať ďalšie a kreatívne formy, ako priniesť evanjelium tomuto svetu? Nemusíme ísť ďaleko, stačí k našim najbližším – k susedovi, kolegovi v kancelárii, spolužiakom v škole...

Linky:

<http://www.gillbt.org/2012/11/nawuri-dedication-photos/>

<http://rastouhrin.blogspot.sk/2012/11/nawuri-new-testament-dedication.html>

NÁVŠTEVA NA MLÁDEŽI

---

*Michal Findra,
farár pre deti a mládež*

V piatok 15.3.2013 nás na mládeži navštívili viacerí hostia. S láskou sme prijali okolité mládeže, ktoré prijali pozvanie na prednášku o misii od poľského rečníka, brata Czesława Bassaru. S bratmi zo Štrby tiež prišiel brat farár Ole z Nórska.

Na začiatok sme čakali, kým všetci docestujú, a tak sme mali veľmi dobrý čas na rozhovory a spoznávanie sa. Potom nasledoval úvod s krátkym biblickým zamyslením nad Slovom Božím 2Tim 2:16-17 o Písme Svätom a s modlitbami.

Po speve piesní sa nám prihovril náš hosť z Poľska. Pútavým spôsobom nám vykreslil, ako poznal Pána Ježiša. Ako ho Pán Boh viedol cez vzburu voči Nemu a od nenávisťi voči kresťanom až k odhodlanej službe pre

Pána Ježiša. Mottom našej služby medzi ľuďmi má byť verš R 1:16 (Veď ja sa nehanbím za evanjelium Kristovo: lebo mocou Božou je ono na spasenie každému veriacemu, najprv Židovi, a aj Grékovi), ktorý sa máme naučiť naspamäť. Takto sa teda nemáme hanbiť za vieru v Pána Ježiša, ale slúžiť evanjeliom generácii, ktorá vyrastá s nami.

Brat Czesław nám k téme zvestovania evanjelia vysvetlil princíp ± 10. Naš jazyk sa rýchlo mení, a preto najlepšie rozumieme generácii okolo 10 rokov od nášho veku. Teda, ak sme mládežníci máme najlepší vek slúžiť deťom. K tejto službe máme najlepšie predpoklady, a keď nás Pán Ježiš pozýva nemáme váhať. Vypočuli sme si deväť princípov, prečo naše deti potrebujú misiu. Ich zoznam je na tejto stránke: <http://www.proword.eu/sk/preco-potrebujeme-misiu-pre-deti.html>

Napokon sme mali možnosť pýtať

sa otázky o misijnej službe nášho brata. Kde všade slúžil a čo všetko pritom zažil. Naše uvažovanie nad misiou medzi deťmi sme zakončili modlitbami. Pred rozchodom do-

mov sme mali ešte malé občerstvenie a možnosť porozprávať sa pritom s oboma našimi zahraničnými hosťami.

V POPRADE SA KONALO ŠKOLENIE PRACOVNÍKOV S DEŤMI

Alena Findrová

Sú na mnohých miestach okolo nás. Deti. Ako ich osloviť, aby aj ony mohli pochopiť, že Pán Ježiš má rád aj ich? On aj deti volá k sebe. Jediná reč, ktorej rozumejú deti a mnohí mladí ľudia v dnešných časoch je láska. Vo všetkej morálnej a duchovnej biede, ktorá je okolo, nič tak deti neosloví ako láska - láska Pána Ježiša cez nás, cez ľudí, ktorí Ho poznáme, sme Ním premenení a odovzdali sme Mu svoje životy, aby ich viedol.

To bolo posolstvo stretnutia, ktoré sa uskutočnilo 16.marca 2013 v Poprade-Veľkej. Nás, popradských evanjelikov, tam bolo zastúpených dosť. Niektorí prišli, lebo sa venujú práci s deťmi, niektorí prišli aj na osobné pozva-

nie hlavného rečníka Czesława Basaru a riaditeľa Detskej misie Michala Fraňa. Títo bratia boli totiž v piatok hosťami na našej mládeži v Poprade v zborovej miestnosti.

Okrem mnohých povzbudení ku práci s deťmi, sme sa aj na biblických príkladoch mohli naučiť, že pre nás je dnes dôležité:

1. poznať Pána Boha,
2. poznať Bibliu – Božie Slovo,
3. poznať dobu, v ktorej žijeme,

aby sme mohli aktuálne oslovovať dnešné deti tak, aby nám rozumeli. Dnešné deti majú totiž „napísané na svojich čelách“, tak ako Gréci, ktorí prišli raz za Pánom Ježišom: „Chceme vidieť Ježiša“. Čo na to odpovieme?

SLOVENSKÝ MUZIKÁL QUO VADIS

Katarína Nikerlová

Chcem aj touto cestou vyjadriť vďaku za krásne prežitý večer v Divadle Jonáša Záborského v Prešove, kde sme spolu s inými bratmi a sestrami nášho CZ zažili predstavenie pôvodného slovenského muzikálu podľa románu

Henryka Sienkiewicza Quo vadis.

Aspoň stručne popíšem dojmy z muzikálu, ktorý vo mne zanechal nezabudnuteľné spomienky. Príbeh sa odohrával v antickom Ríme v čase vlády cisára Nera. Bol to romantický príbeh lásky vojaka Viniciusa a kresťanky Lýgie. „Spevoherci“ boli úžasní svoji-

mi hlasmi, a rovnako aj texty piesní, ktoré som pozorne vnímala. „Chcem s tebou ísť po cestách posledných, kým prebolí všetko, čím ťa skúšal svet. Dobre to vieš, že túžim ísť, kde nie je nenávisť, kam smútok netrafi prísť či doletieť.“ Dojímavé bolo i vyznanie Viniciusa Lýgii:

„Volám ťa, Lýgia, prosím ťa, Lýgia, ty si šťastie i žiaľ. Si môj breh a prúd pre teba zmysel má zahynúť. Volám ťa, Lýgia, buď mojou, Lýgia, veď keď ťa, láska, niet, je náhle prázdny svet. Ani smrť nás nerozdelí.“ Vynikajúci

boli i tanečníci a ich pohybové kreácie boli ozdobou muzikálu. Herci do svojich rol vkladali celú dušu, takže ich výkony boli bezchybne zohraté. Na predstavení ma veľmi zaujali aj meniace sa kulisy a mimoriadne kulisa s ohňom. Je teda samozrejmé, že muzikál diváci na záver odmenili niekoľkokomínúťovým potleskom.

Spiatočná cesta z Prešova do Popradu v neskorých večerných hodinách nám rýchlo ubehla v rozhovoroch o dojmoch z predstavenia, ktoré nám ešte dlho zostanú v srdciach.

RODINNÁ ČOKOLÁDOVÁ PÁRTY

Alena Findrová

Viete si predstaviť, že by váš otec bol majiteľom továrne na výrobu čokolády? A viete si predstaviť, že okrem toho by bol váš otec misionár? To všetko zažila Helena Cadburyová, o ktorej sme sa rozprávali na čokoládovej párty v nedeľu 21. apríla v zborovej miestnosti. Pán Cadbury chcel, aby ľudia radšej pili kvalitnú čokoládu ako alkohol. V jeho šľapajach išla aj jeho dcéra Helena. Tá v škole rozprávala svojim spolužiačkam o Pánu Bohu a do školy si nosila aj Bibliu, ktorá bola veľmi veľká a ťažká. Neskôr začala používať malú vreckovú Bibliu, ktorú rozdávala svojim veriacim spolužiakom a spolužiačkam. Založili spolu Spoločenstvo vreckových Biblií.

Aj my na našej párty sme mali možnosť zobrať si domov na čítanie zadarmo Nové zmluvy. Učili sme sa spolu

pieseň, že každý krok za Pánom Ježišom pripomína, že nás On miluje, a nech to každý vie. Pozreli sme si aj ukážku z filmu o čokoládovej továrni. Dospeláci súťažili proti deťom v rozpoznávaní rôznych druhov čokolády. Keď už dospeláci nevládali jesť čokoládu, deti im rady pomohli zdoŕať túto disciplínu, dokonca so šťastnými úsmevmi na tvárach. Nakoniec sme si pripravili čokoládové fondue s ovocím. Mali sme ananás, banány, hrušky, pomaranče aj zákusky od mamy.

Ďakujeme, a tešíme sa už teraz na ďalšie rodinné stretnutie.

kazateľ kázať svojim spoluobčanom evanjelium.“ Nemecký kresťan potom po návrate domov vyhľadal tých, ktorí v roku 1989 rozdávali Nové zmluvy ruským vojakom a porozprával im príhodu, ktorú zažil na Sibíri.

Nie vždy sa dozvieme o ovocí zasia-

teho Božieho slova. Niekedy nám však Boh dovolí uvidieť, že naše úsilie nebolo márne, aby sme nestrácali odvahu a naďalej šírili evanje-

lium. Ak budeme s Pánom, budeme žasnúť, koľko sa nám podarí aj pri našich slabých schopnostiach.

KONFIVÍKENDOVKA V GERLACHOVE: OBJAVIŤ VZKRIESENÉHO!

Daniela Kissová, ml.

Ako už i názov napovedá, tento rok sme sa rozhodli stráviť s konfirmandmi pár dní v Gerlachove. Stalo sa tak 18.-20.4.2013. Vo štvrtkové mimoriadne teplé popoludnie sme sa stretli na autobusovej stanici, z ktorej sme sa – i s hromadou batožiny – dopravili na miesto nášho pobytu. Po zabývaní sme sa trochu bližšie spoznali pri spoločnej večeri a hrách. Rozprávali sme o Darwinových myšlienkach evolúcie (ku ktorým sme mali možnosť vidieť i pár videí), a tiež o tom, ako náš pôvod vysvetľuje Biblia.

V ďalšie dni, hneď po raňajkách, nesmeli chýbať ranné stíšenia, keď sme rozoberali hlavne stvorenie sveta (ktoré bolo načrtnuté už vo štvrtok večer), ale i potopu so zasľúbením Pána Boha ktoré On robí viditeľným každou dúhou.

Piatok sa niesol viac v športovom duchu, keďže sme sa vybrali na „Tour de Sliezsky dom“. Čerstvý vzduch a jarné slniečko nás však prekvapili viac než sme čakali a naším cieľom sa nakoniec stal Velický most. Po skvelej obedo-večeri, ktorá nám – vďaka šikovným rukám a našej vyčerpanosti – chutila viac než inokedy, naše rady

prišli rozšíriť dorastenci z už spomínaného Gerlachova a Batizoviec. Spoločne sme prežili skvelý čas naplnený nielen zábavou, ale i zamyslením o biblických Prísloviach, ktorým nám poslúžil Samuel Kušnir. Večer sme ešte zakončili filmom „Pošli to ďalej“ s hlbokou myšlienkou a prekvapujúcim koncom.

V sobotu si pre nás brat farár Findra pripravil zaujímavú aktivitu. Pomocou indícií na lístočkoch sme sa presúvali po zaujímavých miestach v Gerlachove a na každej zo siedmich zastávok sme si čítali o slovách Pána

Ježiša, ktoré hovoril, keď sa zjavoval po vzkriesení. Zároveň sme mohli bližšie spoznať i samotnú dedinu a jej okolie. Asi najviac nás zaujalo (nielen) pozorovanie žiab po ceste k močiariu J. Po výdatnom obede sme mali voľno, ktoré sme zväčša strávili upratovaním a zabalením batožiny, no našiel sa čas i na netradičné loptové hry a pár fotiek.

Obohatení o nové zážitky a vedomosti, sme sa nakoniec nahrnuli do autobusu smerujúceho domov do Popradu.

PÁPEŽ FRANTIŠEK PONÚKA JEDNODUCHÉHO A ÚPLNÉHO SPRIEVODCU K MODLITBÁM

Zdroj internet, z maďarčiny preložila Anna Wielandová

1. Palec je k Tebe najbližší. Preto svoju modlitbu začni tými, ktorí sú ti najbližší. To sú tí, ktorých si najľahšie pamätáš. Modliť sa za najmilších je „sladká povinnosť“.

2. Ďalší je ukazovák. Modli sa za tých, ktorí ukazujú cestu. Učia a liečia. Sem patria tvoji učители, lekári, majstri, farári a mnísi. Oni potrebujú oporu a múdrosť, aby ostatných mohli viesť. Nes ich vždy na modlitbách.

3. Nasleduje prostredník, ktorý je najvyšší. Pripomína ti vedúcich. Modli sa za prezidenta tvojho štátu, členov kongresu, vedúcich podnikov a riaditeľov. Títo ľudia riadia osudy tvojej vlasti a formujú verejnú mienku. Po-

trebujú Božie riadenie.

4. Tvoj štvrtý prst je prstenník. Mnohí nevedia, že to je tvoj najslabší prst, potvrdí ti to každý učiteľ klavíra. Pripomína najslabších, majú mnoho trápenia, zničila ich choroba. Potrebujú tvoje modlitby vo dne v noci. Nikdy tých modlitieb nie je dost. Prstenník ťa volá k modlitbám pre aj pre manželov.

5. Nakoniec zostal malíček, je najmenší zo všetkých prstov, tak sa máme vidieť pred Bohom a ľuďmi. Biblia hovorí „poslední budú prví“ Malíček ti pripomína, aby si sa modlil za seba. Keď si sa pomodlil za prvé štyri skupiny, vidíš svoje potreby už zo správnej perspektívy a lepšie sa vieš za ne modliť.

PRÍHOVOR MILUJÚCEJ MATKY A STAREJ MATKY K SVOJIM DEŤOM A VNÚČATÁM

Je nedeľa, začiatok cirkevného roka, a ja tu sedím, pozerám sa na vaše podobizne, v duchu vás hladím, objímam a zovieram vo svojom náručí. So slzami v očiach ďakujem Pánu Bohu za vás, za krásne, šikovné a vďačné bytosti – moje deti a moje vnúčatka – a vyprosujem pre vás milosť, odpustenie a pomoc.

Nezazlievajte mi, že mám o vás starosť. Cítim zodpovednosť za vás, tak ako mi to pripomínajú Božie slová: „Počuj! Hospodin, náš Boh je jediný Hospodin. Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou. Slová, ktoré ti prikazujem budú v tvojom srdci. Budeš ich vštepovať svojim synom, dcéram a budeš hovoriť o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš kráčať cestou, či budeš líhať, či vstávať.“ (5 M 6:4-7) Tiež Božie zaslúbenia u Izaiáša (40:31), „Ale tí čo očakávajú na Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia a neslabnú, chodia a neustávajú.“

Ste Božie deti s najlepšimi predpokladmi, ktorí duchovne hynú len preto, že sa nedržia Božieho slova. Dbajte o to, aby ste sa sami nepripravili o spasenie a večný život. Dbajte aj o to, aby ste svoje deti nevytrhli z náručia Spasiteľa. Dbajte o svoju vieru v Pána Ježiša Krista, ktorú ste dostali do vienk. Strážte si ju, lebo len Ježiš je naša záchrana. Na základe vedomia zodpovednosti a na základe osobnej skúse-

nosti si dovoľujem bez obáv povedať: jedna vec je istá, jasná, veľká a dôležitá – kto má Ježiša, má život!

V mojich uponáhľaných rokoch bola u mňa prvoradá práca a starosti, aby ste mali čo jesť, aby ste boli materiálne zabezpečení. Hoci som mala Ježiša vo svojej mysli, pri vás som nebola dôsledná a dnes viem, že som zanedbávala Božie Slovo a ospravedlňovala som svoje svedomie výhovorkami. Pán Boh nás sprevádza životom, hoci si to mnohokrát ani neuvedomujeme. Prežila som v živote aj mnoho pekných chvíľ, no stále prichádzal do môjho srdca nepokoj, zlosť, výčitky, obvinenia, sebeckosť, slzy. Stále som seba videla v tom lepšom svetle. Keď mi však už ani práca nešla od ruky a nevedela som si pomôcť, často som brávala do ruky Bibliu. Božie Slovo je moja záchrana. S dôverou čítam Božie Slovo, prijímam čo mi chce Pán Boh cez príbehy ľudí v Starej a Novej zmluve, cez prorokov a evanjelium povedať, usmerniť, aby som nerobila chyby, ktorých sa oni dopúšťali. Pri čítaní zisťujem, že cez svoje Slovo Pán Boh hovorí osobne aj ku mne. Teraz už viem, že nie som až taká dokonalá, taká spravodlivá. Z Božích slov vidím svoje hriechy a nedokonalosti. Tie slová vo mne ožívajú a dotýkajú sa môjho srdca, môjho svedomia. Vtedy prichádzam k poznaniu, že i tá najmenšia čiastočka života je veľký dar od Boha a najsprávnejší spôsob ako s ním za-

obchádzať, je vďačnosť. Lebo ten, kto nám dal život, najlepšie vie, ako máme so svojim životom zaobchádzať. Len On vie, ako nám pomôcť v našom živote, v našej bezmocnosti a ako odolať nástrahám tohto sveta. S dôverou prijímam Božie Slovo. S láskou a vďačnosťou prijímam Ježiša do svojho srdca a moja bezmocnosť sa vytráca. Tam, kde som pred niekoľkými rokmi pociťovala nedostatok, dnes skrže Slovo Ducha Svätého nachádzam ovocie. Dostávam novú silu pre život. Je úžasné môcť sa pozeráť ponad dlhší úsek života, pretože hodnota skúseností len zväčšuje moju dôveru v Boha. Naš život či viera a láska nebudú v tom-

to svete nikdy dokonalé, preto je dôležité neustále, skrže Slovo Božie a Večeru Pánovu, prijímať výživu pre náš duchovný život. Je však dôležité vedieť, že v Ježišovi Kristovi sme už dokonalí, že nás ospravedlňuje a odpúšťa nám naše hriechy – pokiaľ tomu veríme.

Prajem vám, aby ste tú Božiu lásku a pomoc dokázali prijať do svojho srdca, lebo nevieme dňa ani hodiny, kedy nás Pán povolá. Bolo by nádherné, keď príde ten čas, stretnúť sa spolu v našom druhom domove u nášho nebeského Otca. Zo srdca si želám. Vaša mama a stará mama.

MILUJEME SVOJE MAMY?

Z materiálov Bratislavskej tlačovej misie

Mária prežívala ukrižovanie Ježiša priamo pri kríži. Len ťažko si možno predstaviť, čo pri tom cítila. Celá jej myseľ bola určite zaplnená jej synom. A On – tiež myslel na ňu. Ježiš sa obrátil na učeníka Jána a požiadal ho, aby sa o ňu postaral. Pozrel sa však aj na Máriu a povedal jej: Prijmi ho namiesto mňa ako svojho syna. Ján žil veľmi dlho a môžeme si byť istí, že toto Ježišovo pranie rešpektoval a že sa o ňu až do jej smrti výborne staral. Je to také zvláštne: Ježiš nesie na kríži hriechy celého sveta a súčasne robí všetko pre to, aby bolo dobre postarané o Jeho matku! Ježiš v tejto posled-

nej chvíli nekoná len ako Boh, ale aj ako človek (ako Syn človeka) – ukazuje nám, aké dôležité je starať sa o matky a milovať ich!

Je nemožné mať problém so vzťahom k svojej matke a pritom nemať vážny problém so svojim vzťahom k Pánu Bohu! Aj to sú spojené nádoby v našom živote. Bez ohľadu na to, koľko má naša matka rokov, môžeme a máme ju stále milovať. Napríklad aj na tento sedmoraký spôsob, ktorý vám teraz predstavíme.

Nehanbime sa svoju lásku k mamičke vyjadrovať aj verbálne. Nikdy sa nehanbime za jednoduché slová „milujem ťa“. Ony na to čakajú a majú právo to počuť. Tu si nevystačíme s pochybnou filozofiou: načo to stále

hovoríť, veď to predsa dobre vie, je mi to čudné stále to opakovať ... Musíme si uvedomiť, že na tieto čarovné slová o láske čaká každá žena a čaká na ne asi stále. O to smutnejšie je, keď si to uvedomíme až neskoro, až nad hrobom. Spomínam si na kazateľa, ktorý verejne vyznával: „Ja som na to prišiel neskoro. Nosiť pravidelne kvety na mamičkin hrob je síce pekné, ale na prejavy lásky je už vtedy naozaj neskoro. Mal som to robiť hlavne počas jej života!“

Dajme svoju lásku najavo aj fyzicky. Kedy si ju naposledy objal, pobožkal, sadol si k nej, vypočul, chytil ju za ruku? Veď mamička je ten prvý človek na svete, ktorý sa ťa s láskou dotkol vo chvíli, keď si prišiel na svet. Veď ťa nosila deväť dlhých mesiacov vo svojom tele, a po celý ten čas jej najväčšia túžba bola držať ťa už v náručí, pestovať ťa, pohladíť a poláskať. A kedysi, keď ťa poprosila „Daj mi božtek!“, bolo pre teba úplne samozrejmé, že si k nej pribehol, objal ju malými rúčkami a celú tvár si jej posial božkami. A hoci odvtedy už uplynulo veľa času, a ty sám máš životného partnera a aj deti, tvoja matka stále túži po tvojom objatí, po tvojom dotyku.

Milujme ich trpezlivo. Mamičky konajú jedinečnú nenahraditeľnú prácu. Aj sociológovia svorne hovoria, že niet na svete takého zamestnania, ktoré by sa náročnosťou mohlo porovnať k práci matky. K fyzickej námahe, k emocionálnemu vypätiu a vnútornej – duchovnej – odovzdanos-

ti, ktorú má matka v domácnosti! Od skorého rána až do neskorého večera! A my si niekedy dovoľíme povedať: nie je zamestnaná, je v domácnosti. Mali by sme sa zaviazať, že už nikdy nebudeme klásť otázku typu: „Pracujete alebo ste doma?“ Ako je možné, že pre nás toľko robia, a predsa sme voči nim takí netrpezliví? Kde berieme odvahu povedať: „Ako to, že nie je vypraté, ako to, že si mi neuvarila to, čo mám rád, prečo si prišla tak neskoro?“

Milujme mamičky pozorne – náčúvajme im! Mamičky vedia vypočúť svoje deti. A my dospelí veľmi dobre vieme, že ak sami hľadáme niekoho, kto by nám naozaj porozumel, najčastejšie ideme práve za svojou mamičkou. Mali by sme teda pamätať aj na to, že zákonite príde čas, keď sa zasa mamička bude potrebovať zveriť svojim deťom. Potom je na nás, aby sme ju pozorne vypočuli. Jednoducho, je čas oplatíť to, čo sme kedysi sami prijali. Nenechajme sa prekvapiť ani zaskočiť, keď sa mamička bude neustále sťažovať alebo sa bude na niečo pýtať znova a znova. Aj my budeme raz takí. Rozumejme svojim mamičkám. Jednajme s nimi tak, ako by sme chceli, aby sa raz jednalo s nami.

Milujme ich s vďačnosťou! Varenie, pečenie, upratovanie, pranie, žehlenie, prebaľovanie, kúpanie, kŕmenie, bezsenné noci pri chorých deťoch ... asi by sa dalo dlho pokračovať vo vyraťovaní všetkého, čo mamičky pre nás a domácnosť robia. A koľko času tomu

venujú! A všetko robia s láskou. Čudujete sa, že očakávajú z našej strany vďačné srdce? Asi by sme mali častejšie používať slovo „ďakujem“ ...

Milujme ich štedro a veľkoryso! Nikdy im nesplatíme to, čo sme od nich dostali. To však neznamená, že sa o to nemusíme snažiť. Buďme k nim veľkorysí skôr, ako nám odídu na večnosť. Určite na to máme stále dosť príležitostí! Prekvapme ich drobným darčekom alebo kvetmi aj vtedy, keď nemajú sviatok!

Milujme svoje mamičky s úctou! Hádam každý z nás pozná piate prikázanie: cti otca svojho a matku svoju, aby si bol dlho živý. Je to jedinečný a veľmi osvedčený návod na dlhovekosť. Je to biblicky závažné aj záväzné slovo. Nikto nemôže namietať, že si to mamička nezaslúži. Biblia nikde nehovorí o tom, ktorá matka si to zaslúži a ktorá nie. Hovorí len a len o matke. Je to jediné prikázanie so zaslúbením. A brať ho vážne, stojí za to!

MALÉ ZAMYSLENIE

---

*Z knihy Jána Sirackého vybrala
Anna Chábová*

Otázka, čo je vlastne výsostne podstatné v živote, stále viac nadobúda na význame. Keď nebudeme spomínať zdravie, tak sa to vždy pohybuje okolo pojmov šťastia, spokojnosti, osobného blaha. Dnes, keď po dlhých rokoch nenormálneho pseudopokoja žijeme hekticky, každý rozpráva, kričí, háda sa, ponáhľa sa, nemá čas sa zastaviť a pozrieť trochu okolo seba. Myslím si, že všetci potrebujeme toleranciu, ohľaduplnosť, veľkorysosť, odpúšťanie a hlavne rozdávanie. Všetky tieto pojmy majú jeden základ – viac lásky. Apoštol Pavol v liste Rimanom tento najvyšší princíp jasne definoval: „...plnosť zákona je láska.“ V jednom malom kostole v Klatovoch som čítal toto motto: Viera bez lásky robí človeka fanatickým. Majetok bez lásky robí človeka lakomým. Múdroseť

bez lásky robí človeka malicherným. Zodpovednosť bez lásky robí človeka bezohľadným. Spravodlivosť bez lásky robí človeka tvrdým.

Verím, že ohľaduplnosť, dobro, láska a všetko spomínané krásne sa dá vyvolať aj v iných. Široká škála rozdávania sa iste nie je len výsadou lekárskeho povolania. Každý má túto možnosť. Je veľa ľudí, ktorí niečo alebo niekoho potrebujú. Radosť z rozdávania treba zažiť. Apoštol Pavol má slová radostného rozdávania (R 12:8): „... kto činí milosrdenstvo, nech to robí s veselou tvárou, ochotne.“ Ľudia túžia po láske a po šťastí i keď každý má o tom inú predstavu. Náš každodenný život je plný malých príležitostí na rozdávanie. Väčšina ľudí chce lásku, spravodlivosť, slušnosť, ale má obavu, že s láskou, dobrotou a slušnosťou dnes v našej krajine prehráva. Ale prehrávať neznamená rezignovať: „Láska nikdy neprestáva“ – hovorí apoštol

Pavol v liste Korintňanom (1K 13). A tak láska a dobro, ani viera v dobro a láske, sa nemôžu stratiť. Skúsme to teda znova. Možno práve zajtra budú mať láska a dobro svoj víťazný deň. Lás-

ka prináša pokoj a radosť tomu, kto ju rozdáva, aj tomu kto ju prijíma. Je to krásny pocit. Skúste to aj vy!

BUDETE MI SVEDKAMI

Z materiálov Bratislavskej tlačovej misie

„Ak sa dvaja z vás dohodnú na niečom na zemi, že budú prosieť o to, dostane sa im toho od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sa dvaja alebo traja zhromaždili v mojom mene, tam som medzi nimi.“ (Mt 18:19-20)

Zhromaždenie ako cirkev je charakterizované tým, že sa veriaci zhromažďujú v mene Pána. To znamená, že Mu dávajú všetky práva a v zhromaždeniach sa riadia smernicami Jeho slova. Potom zakúšajú Jeho osobnú prítomnosť.

V dnešnom verši Pán Ježiš dáva zvláštne poučenie pre modlitebné zhromaždenie. Ak sme zhromaždení v Jeho mene, aby sme predniesli svoje žiadosti spoločne v modlitbe Bohu, potom je dôležité, aby

sme vzhľadom k predmetom modlitieb boli jednomyseľní. V modlitebnom zhromaždení prosíme za veci, ktoré sú prítomným známe a môžu k nim povedať „Amen“. Nemodlime sa za svoje osobné potreby, ale za záležitosti, ktoré sa dotýkajú všetkých. Keď toto dodržiavame, smieme prosieť za akúkoľvek vec. Tak sa nám v modlitbe otvára neobmedzené pole pôsobnosti. Smieme prosieť za zvestovanie evanjelia, za spasenie neveriacich ľudí, za ťažkosti medzi Božími deťmi, za duchovný rast veriacich, atď.

Pán Ježiš dal pre modlitby v zhromaždení zvláštne zaslúbenie o vypočutí: Otec v nebi odpovie na tieto prosby. Nie je to povzbudenie, aby sme tieto zhromaždenia pravidelne navštevovali a tam smelo zotrvali v modlitbe?

Zborový list, rozpis Služieb Božích a viac informácií o cirkevnom zbere nájdete aj online na www.ecavpp.sk

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA
V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.

---

konfirmandi – utorok, 1. roč. o 15:00 h; štvrtok 2. roč. o 15:30 h

spevokol – každú stredu o 17:30 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h

mládež – každý piatok o 17:30 h

detská besiedka – každú nedeľu počas služieb Božích

VYPÍSANÉ Z MATRÍK V MESIACOCH MAREC - APRÍL 2013

Sviatosť Krstu svätého prijali: Ema Antalová, Daniel Dindoš, Tomáš Chúpek, Mia Gluck, Emma Zvarová

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišla: Helena Admačíková (87)

POĎAKOVANIE

Aj touto cestou ďakujeme sestre Laure Šimovej za nezištnú pomoc pri distribúcii časopisov a predaji kníh v našom cirkevnom zbere.

MODLITBA

Emília Marcišová - Antalová

*Ďakujem, Bože, ďakujem,
za všetko, čo mi dávaš,
že i keď na dne bola som,
Ty vždy ruku mi podávaš.*

*Ver, viem čo je bolesť, duše tieseň,
keď nevieš, kde bys šiel,
viem, že keď modlitbou poprosím Ťa,
Ty vždy mi nájdeš cieľ.*

*Ďakujem, žes mi silu dal,
zas pozbierať sa hor,
bez Teba, Bože, by život môj,
len veľkou ruinou bol.*

*Ja dnes tiež Ti sľubujem,
že vyhrám so zlom boj,
len prosím pekne, Bože môj,
len vždycky pri mne stoj.*

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Máj			
Balogová Božena	1.5.	Dubecký Alexander	7.6.
Holžia Štefan	8.5.	Repelová Darina	7.6.
Marcinková Eva	22.5.	Haladejová Mária	11.6.
Olejárová Mária, MUDr.	24.5.	Munnichová Margita	11.6.
Korenko Ondrej	30.5.	Repčík Ján	11.6.
		Korunová Oľga	12.6.
		Michaličková Edita	15.6.
Jún		Levocký Milan	16.6.
Gabašová Mária	1.6.	Hesová Janka, JUDr.	23.6.
Korenková Helena	2.6.	Vojs Ján	26.6.
Michalko Ján	4.6.	Kovalčíková Alica	29.6.

---

*Život je ako hojdačka,
neustále hore a dolu.
Je však krásne vedieť,
že je to matka,
ktorá od malička vždy pri nás stojí...*

*Redakcia
Zborového listu popradských
evanjelikov
pri príležitosti Dňa matiek
blahoželá všetkým matkám.*

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: poprad@ecav.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Matúš Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

MÁJ

- 2. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
- 5. Ne. 09:00 - Poprad, 5. nedeľa po Veľkej noci
10:30 - Stráže, 5. nedeľa po Veľkej noci
- 9. Št. 18:00 - Poprad, Vstúpenie Krista Pána na nebo
- 11. So. 17:00 - Poprad, skúška konfirmandov
- 12. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa po vstúpení a Slávnosť konfirmácie
- 16. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
- 19. Ne. 09:00 - Poprad, 1. slávnosť svätodušná
10:30 - Stráže, 1. slávnosť svätodušná
10:30 - Spišská Sobota, 1. slávnosť svätodušná
- 20. Po. 18:00 - Poprad, 2. slávnosť svätodušná
- 23. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
- 26. Ne. 09:00 - Poprad, Svätá Trojica a Pamiatka posv. chrámu (178. výr.)
- 29. St. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina
- 30. Št. 15:00 - DOS Xenón, biblická hodina
18:00 - Poprad, biblická hodina

JÚN

- 2. Ne. 09:00 - Poprad, 1. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Stráže, 1. nedeľa po Svätej Trojici
- 6. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
- 9. Ne. 09:00 - Poprad, 2. nedeľa po Svätej Trojici
10:00 - Sviatosť Večere Pánovej
- 13. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
- 16. Ne. 09:00 - Poprad, 3. nedeľa po Svätej Trojici
- 20. Št. 18:00 - Poprad, biblická hodina
- 23. Ne. 09:00 - Poprad, 4. nedeľa po Svätej Trojici
- 26. St. 15:00 - ZS Komenského ul., biblická hodina
- 27. Št. 15:00 - DOS Xenón, biblická hodina
18:00 - Poprad, biblická hodina
- 30. Ne. 09:00 - Poprad, 5. nedeľa po Svätej Trojici
09:00 - Spišská Sobota, 5. nedeľa po Svätej Trojici